

Sygn. akt:I C 199/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Tomasz Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2022 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko K. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 86319,70 (osiemdziesiąt sześć tysięcy trzysta dziewiętnaście 70/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.733 (dziewięć tysięcy siedemset trzydzieści trzy 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Tadeusz Trojanowski

I C 199/22

UZASADNIENIE

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 86319,70 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w epu do dnia zapłaty - należność ta powstała w wyniku zawartej umowy kredytu; na skutek wypowiedzenia umowy, w następstwie niedotrzymania jej warunków stała się ona wymagalna.

Pozwany zakwestionował skuteczność wypowiedzenia i wniósł o oddalenie powództwa, zgłaszając też dalsze zarzuty (k.41).

W piśmie procesowym powód wyjaśnił podnoszone przez pozwanego kwestie (k.51).

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 21.08.2014 r. pozwany zawarł z powodem umowę kredytu(umowa k.16. Pozwanemu wypłacono kwotę 149 962,77 zł (k.132). Kredytobiorca nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z umowy.

Pismem z 5.03.2021 r. wezwano pozwanego do zapłaty .W treści wezwania zawarto pouczenie o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację (k.55).Wezwanie ponowiono pismem z 19.05.2021 r.(k.10).

Pismem z dnia 18.06.2021 r. jednoznacznie wypowiedziano umowę kredytu(k.14).

Zaległość pozwanego wynosi: 83 168,63 zł kapitału, odsetki umowne w kwocie 3006,11 zł oraz odsetki umowne w kwocie 130,56 zł oraz opłaty umowne w kwocie 14,40 zł (k. 6).

Pozwany pismem z 13.08.2021 r. był wzywany do zapłaty przed wniesieniem sprawy do sądu(k.12).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- wyciąg z ksiąg k.6
- umowa kredytu z aneksem- k.16 i n.
- wypowiedzenie z dokumentem doręczenia k.14 i n.
- wezwanie z dokumentem doręczenia k.10 i n
- wezwanie z dokumentem doręczenia k.12 i n.
- wezwanie k.55
- historia rachunku k. 56 i n.

Pisma stron nie było spóźnione gdyż potrzeba ich składania wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły .Przesłuchanie stron było zbędne gdyż wszystkie istotne fakty wynikały z dokumentów.

Sąd zważył co następuje.

Wyciąg z ksiąg jest obecnie dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (porównaj: wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10).Wysokość zadłużenia wynikała z zapisów w umowie kredytu, powód przedstawił wyliczenie matematyczne . W ocenie Sądu pozwany nie zakwestionował wyliczeń matematycznych powoda skupiając się na kwestiach formalnych.

Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej ponosi powód; jak wskazał SN w wyroku z 7.11.2007 r.(II CSK 293/07):” ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń , ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”. Jednakże powód swoje twierdzenia wykazał.

Wierzyciel ma wykazać że dane roszczenie powstało -fakt zawarcia umowy kredytu i wypłaty wątpliwości nie budzi. To dłużnik ma wykazać, że do spełnienia świadczenia doszło, czego pozwany nie wykazał.

Pozwany w istocie w sposób precyzyjny sformułował dwa zarzuty a to braku pouczenie o możliwości restrukturyzacji (k.42) oraz niejednoznaczności wypowiedzenia(k.41).Oba są nietrafne. Wezwane do zapłaty –wbrew gołosłownym wywodom pozwanego- zawiera formułę pouczenia wymaganego przez art.75c prawa bankowego(k.55 in fine).Wypowiedzenie jest stanowcze i jednoznaczne:(” niniejszym wypowiadamy umowę –k.14) i nie zawiera żadnego warunku; zawiera jedynie pouczenie o możliwości uniknięcia skutków wypowiedzenia przy inicjatywie dłużnika. Po odczytaniu tego pisma adresat miał pewność co do swojej sytuacji prawnej. Przytoczenie wywodów orzecznictwa wskazanego w piśmie pozwanego (k.110) nie jest adekwatne do niniejszej sytuacji. Warunek (art.89 kc) to z definicji zdarzenie przyszłe i niepewne- zdarzenie losowe. Możliwość dobrowolnej spłaty zadłużenia natomiast

zależna była tylko od woli dłużnika. "Warunkowe" wypowiedzenie należy odebrać jako danie kredytobiorcy „ostatniej szansy” w spłacie zobowiązania aniżeli jakiś rodzaj szantażu lub innego rodzaju nadużycia przez powoda swojego prawa (por. SN, wyrok z 8.09.2016 r., II CSK 750/15).

Biorąc pod uwagę powyższe w oparciu o przepisy art.75 ust.1 i art.75 c ust.1 i ust.2 prawa bankowego orzeczono jak w sentencji; o odsetkach orzeczono w oparciu o art.359 w zw. z art.481 i art.482 kc. O kosztach postanowiono na zasadzie art.98 kpc.

.